

Lacustra - Nivelurile textului poetic

La nivel formal poezia este alcătuită din patru strofe, dispuse în mod simetric. Construcția ei este circulară. Lumea imaginată ca un cerc închis este redată prin repetiția versurilor: "De-atâtea nopti aud plouând", "Sunt singur și ma bate-un gand", "Spre locuințele lacustre". Simetria strofei initiale și a celei finale confronță monotonia.

Din punct de vedere fonetic, al prozodiei, frecvența versurilor a, o, u sugerează planul universal, tristetea metafizică, ultimele două fiind vocale inchise.

Masura versurilor este de 8 silabe, versul este mediu, ritmul este iambic. În prima și în ultima strofa, monorima se realizează prin intermediul silabei "-and", ceea ce sugerează bocetul, planșetul cosmic al materiei. În celelalte două strofe rimează doar versurile al 2-lea și cel de-al 4-lea.

La nivel morfolitic se remarcă abundența verbelor la prezent: aud, sunt, ma duce, dorm, ma izbeste, tresăr, mi se pare, se întinde, ma gasesc, simt, se prabușesc., ce sugerează permanenta stării de dezagregare. Gerunziile :"plouând, plangând, tresărind, așteptând" sugerează monotonie, prelungirea la infinit a stării de disperare, tristetea cosmică. Folosirea repetată a verbului "aud" da imaginii poetice o dimensiune auditivă, planul lăuntric devine planul întregului univers.

La nivel lexical, cuvintele din sfera semantica a apei :"plouând, plangând, unde, val, ud" se organizează în două campuri semantice: ploaia și lacustra.

La nivel stilistic, se observă prezenta rară a metaforei :"aud materia plangând".

Prezenta unor motive literare precum: monotonie, ploaia, golul, nopatea, planul, nevroza, înscrie aceasta poezie în lirica simbolista.